

[Kirsten Jacobsen.]

arbejdsvillige med hensyn til gennemførelse af en virkelig skattereform, som vi har foreslået, så havde boligsikring og andre sociale ydelser haft en langt mindre indflydelse på, hvor meget der blev tilbage, når folk forøgede deres indtægt. Det virker ikke særlig gennemtænkt, når man forsøger at løse skattetekniske problemer over boliglovgivningen. Det virker i det hele taget meget besynderligt.

Da vi imidlertid har haft en forkvaklet boliglovgivning i 35 år, må vi se i øjnene, at der ikke fra den ene dag til den anden kan bringes orden i tingene, og i en overgangsperiode må vi erkende at vi må have en boligsikring efter de nugældende principper. Men alle ansvarlige, både politikere og partier, må være indstillet på, at det er en overgangsordning. Vi må sørge for, at denne overgangsordning bliver så kortvarig som muligt, og at vi allerede nu får truffet helt klare aftaler om, hvordan afviklingen skal foregå, således at vi kan komme frem til, at boligsikring gives over socialbudgettet som en ydelse til personer, der på grund af økonomisk nød ikke er i stand til at betale deres husleje.

Til det konkrete forslag vil jeg kun knytte et par ganske enkelte bemærkninger. Det har virket mærkeligt på mig, at man har valgt en procentgrænse på 15 op til 30.000 kr., og at man fra 30.000 kr. har forhøjet den til 25. Jeg mener, at hvis man går op til en indtægtsgrænse på 30.000 kr. med 15 pct., havde det været rimeligt, om man havde sagt: ligger beløbet over 30.000 kr., tager vi 25 pct. af hele beløbet. Det er, ligesom man ikke vil erkende, at når alt andet her i samfundet er steget, så er det meget naturligt, at huslejer også stiger. Det er, ligesom huslejer ikke har måttet stige siden krigen, og det har været helt asocialt, hvis de skulle stige. Det må man se at komme væk fra og prøve at normalisere forholdene en lille bitte smule.

Jeg ville også meget gerne kende de økonomiske konsekvenser af dette forslag. I bemærkningerne til lovforslaget bliver det påpeget, at der i et vist omfang vil være besparelser og i et vist omfang forøgede udgifter, og det er i det hele taget meget svært at finde ud af, hvad det endelige resultat bliver. Men som allerede tidligere nævnt vil

vi medvirke til et grundigt udvalgsarbejde, og vi vil håbe, at systemet må blive afviklet over et kort åremål, så vi kan komme frem til et system, der både kan forstås og godtages også af almindelige mennesker.

Christophersen (V):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til lovforslaget, men blot understrege nogle hovedpunkter i det og et par af de væsentlige konsekvenser af dets gennemførelse.

Det er med glæde, vi ser, at der her er fremsat et forslag til en egentlig ny boligsikringslov, at ministeren altså ikke blot har valgt at justere de grænser, der fandtes i den tidligere, men har lagt et forslag frem, som betyder en revision også i videre forstand af reglerne om boligsikring. I den forbindelse vil jeg godt sige til den foregående taler, at for regeringspartiets vedkommende skal der ikke være tvivl om, at boligsikringen betragtes som en permanent del af en fornuftig boliglovgivning. Man kan naturligvis drøfte, hvor store midler der skal anvendes til boligsikring, men selve det princip, at man yder en støtte på boligområdet til de folk, som skal bo, mener vi er at foretrække fremfor subsidieordninger, hvor det er byggeriet eller boligen som sådan, der subsidieres.

Dernæst betyder ministerens fremsættelse af et forslag til en ny boligsikringsordning, at vi nu i folketingets boligudvalg kan føre debatten om boligsikringens fremtid parallelt med diskussionen om, hvordan den samlede langsigtede boligpolitik skal udformes. Det betragter jeg som en nyttig ting, for det er klart, at man ikke kan drøfte så væsentlige spørgsmål som nybyggeriets finansiering, lejefastsættelsen i den ældre boligmasse og ting i tilknytning hertil uden samtidig at vide, hvor man er henne på boligsikringsområdet.

Dernæst lægger vi vægt på, at det forslag, ministeren har fremsat, ikke medfører nogen merudgift for det offentlige. Naturligvis kan man fremføre ønsker af forskellig art i retning af forbedringer, men vi befinder os jo samfundsøkonomisk i en situation, hvor der ikke er økonomisk mulighed for at ofre mere end højst nødvendigt på en lang række områder, og det omfatter også boligsikringen. Jeg synes, at den balancegang, som denne situation gør det nødvendigt for en